

изъ църквѫ тѣ кѣпци тѣ и продавци тѣ. А архїерен тѣ и книжници тѣ тръсатъ пакъ съ кои способъ да го сувѣйтѣ; но той вечерь тѣ пакъ излѣзи вънъ отъ града. Въ третый денъ на недѣла та зачудихъся ученици тѣ мѣ като видѣхъ, чи е иссѫхнала смноковница та; а той рече: ако имате вѣрѣ, такви и єще по чудни работы ще можете да стрѣвате и ви чрезъ молитвѫ тѣ си: обаче по преди като ще да правите молитвѫ тѣ си, трѣба да прощавате всички тѣ, най голѣмы тѣ и най малки тѣ, грѣшки, които и ако да бъдатъ съгрѣшили нѣкай. Послѣ като хвати да сучи въ църквѣ тѣ запытахъ го архїерен тѣ и старцы тѣ; отъ дѣвиматъжъ властъ за да прави тѣхъ чудеса? а той имъ затѣди оустата само съ единъ расватъ въпросъ. И похѣли непослѣшаніе то имъ и непокорностъ тѣ имъ и смѣщеніе то имъ съ тези причты: Първа та е какъ: отъ двама та скінове на единъ стеца първый, които бѣлъ са сбѣжалъ да исполне отечеството си повеленіе не е испълнилъ, а вторый, които бѣлъ са отрѣкалъ испълнилъ е. Втора та е, дѣто разбойни тѣ земледѣлъ съ камани слѣги тѣ, които имъ пратилъ стѣпана на лозѣ то за да имъ приададѣтъ тѣй плодовете както най по-слѣ и сѫщіи сънъ на стѣпана, които вѣше наслѣдникъ наиманіе то мѣ. И трета та е на единъ царь, които направилъ бракъ (свадѣж), да сужени сина си, на којто, като не дошли предишни тѣ мѣ звани гости, призвалъ вторе дѣрби добри и злъ, и испадилъ отъ помеждъ имъ единого, които нѣмалъ добри дрѣхи за свадѣж.

§. 57. Объзденіе на фарисеи тѣ, садѣкен тѣ и на законовчители тѣ и пророкуваніе за Іерусалимско то срѣваніе.

Фарисеи тѣ и Иродїаны тѣ вѣхъ проводили ученици тѣ си за да слѣшатъ да суловатъ Іисуса на дѣмы тѣ; и за то го пытахъ коварно: Учителю трѣба ли да са плаща данъ на Кесара? а Іисусъ ги обѣзди, като имъ рече: Какво то сѣ должни на Кесара, отдавайте на Кесара, а какво то